

MEDITATIE

“Komt tot de bruiloft.”

Mattheüs 22 : 4b.

Veel mensen lopen vast op de conclusie van de gelijkenis die Jezus hier vertelt. De gelijkenis van de koninklijke bruiloft eindigt namelijk met de woorden: “Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren”. Het eerste, *velen zijn geroepen*, dat begrijpen we wel. Maar het tweede, *weinigen uitverkoren*, daar lopen we op vast. Stel dat ik niet uitverkoren ben, dan kan ik bidden, geloven, naar de kerk gaan, maar het helpt niets. Wat bedoelt Jezus met deze woorden? Om dat te begrijpen moeten we niet beginnen met het laatste: *weinigen uitverkoren*, maar met het eerste gedeelte van de conclusie van de conclusie van de gelijkenis: *velen zijn geroepen*. Daar begint de gelijkenis ook mee.

De Heere Jezus vergelijkt het Koninkrijk der hemelen met een koning die voor zijn zoon een bruiloft bereid had. Het gaat dus om een feestelijke aangelegenheid. Nu is het de wens van de koning dat er zoveel mogelijk mensen in de bruiloftsvreugde zullen gaan delen. Daarom stuurt hij zijn slaven eropuit om gasten voor de bruiloft uit te nodigen. Overall waar zij komen, blijven ze staan en vragen met klem: “Kom naar de bruiloft.” De mensen krijgen de uitnodigingskaarten persoonlijk in handen gelegd. En dat de koning erop rekent dat zij komen, blijkt uit het feit dat alles voor het feestmaal in gereedheid is gebracht.

Welnu, wil Jezus zeggen, dat geldt nu ook voor mijn Vader. Alle eeuwen door heeft Hij Zijn dienaren, profeten, discipelen en apostelen uitgezonden om zondaren te roepen tot de rijke en onverdiende zaligheid in Mij. Niet slechts een paar zondaren, maar *velen*. Wat een ruimte van de kant van de Koning. Hebben wij dat al ontdekt? Want God heeft ook ons, vanuit Zijn eenzijdige genade en liefde, de uitnodiging voor het feest van Zijn Koninkrijk, de bruiloft van Zijn Zoon, in handen gelegd. Bij onze doop al en later door de verkondiging van het Evangelie ging de roep door: “Komt tot de bruiloft.” En wie die roepstem hoort, mag erop ingaan. Wie komt, wordt nooit teruggestuurd. Velen zijn geroepen, dat zegt Jezus om groot te denken van Gods genade, barmhartigheid en zondaarsliefde. “Maar...weinigen uitverkoren.” Die verkiezing is er dus ook. Ja, en daar mogen en willen we niets van afdoen. Verkiezing wil zeggen: het hangt helemaal van God af dat ik zalig wordt of niet. Maar hoe laat Hij het ons weten dat we een uitverkorene zijn? Niet door naast het Evangelie vol genade en waarheid nog een andere boodschap te laten horen, maar door ons Zijn genade in Christus aan te bieden, maakt Hij het zondaren bekend. En door ons door de werking van de Heilige Geest ervan te

Het is volop zomertijd en dat is niet alleen aan de warmte te merken maar ook aan allerlei problemen. Er is sprake van bosbranden, en allerlei gevolgen van de klimaatverandering. Het zijn duidelijke signalen van de eindtijd. Hoe nodig om de redding van onze ziel te zoeken bij de Heere. In dit nummer wordt daar in de verschillende artikelen rijk op gewezen. We wensen u een goede rusttijd toe, hetzij dat u thuis bent of naar elders gaat. Bijzonder eenzamen en beproefden wensen we Gods nabijheid toe.

Ds. J.P. Boiten

overuigen dat we Christus nodig hebben als onze persoonlijke Zaligmaker. De Geest die ons als een arme zondaar leert onze armen in geloof om Hem heen te slaan, mag je weten verkoren te zijn. De verklaring van de zin "*weinig uitverkoren*" lezen we ook in de gelijkenis.

Het blijkt namelijk dat het merendeel van de geroepenen tot de bruiloft de uitnodiging helemaal niet op prijs stelt. Ze leggen die naast zich neer met allerlei uitvluchten. Ze doden zelfs de boodschappers van de koning die hierover vertoerd wordt, de moordenaars laat ombrengen en hun stad in brand steekt. De bruiloft was wel voor hen bereid, maar de genodigden waren het niet waard. Het is wat als dit van je gezegd moet worden? Niet waard, niet omdat je te slecht, te zondig bent, maar omdat je je werk en allerlei andere dingen belangrijker vindt dan Christus. Geen plaats voor Hem. Geen behoefte aan redding door Hem. Niet komen tot Hem zoals je bent: een onwaardige zondaar.

De koning laat nu mensen uit allerlei hoeken en gaten nodigen. Mensen die diep gezonken zijn en op wie voor het oog niets valt aan te merken. Ze zullen zich verbaasd hebben dat zij mochten komen. Terwijl zij niets ander mee konden nem dan armoede, zonde, schuld, onwaardigheid. O ja, er glipt ook nog iemand de feestzaal in die denkt dat hij het wel waard is. Maar hij wordt eruit geworpen, in de buitenste duisternis. Hij had geen feestkleed nodig, omdat zij zijn oude plunje nog goed genoeg achtte. Moest hij zo'n bruiloftskleed dan zelf meenemen? Welnee, die wordt aan arme zondaren die tot Christus vluchten uitgereikt. Wat de Heere Jezus in deze gelijkenis wil zeggen, is dat in het licht van de velen die geroepen worden, weinigen die roeping ernstig nemen. Weinigen die zalig willen worden door louter genade alleen. Weinigen die Christus' verzoenend bloed nodig hebben tot vergeving van hun zonden. Wie echt zit met de vraag: ben ik wel uitverkoren?, moet volle ernstig maken met de roeping van God: "*Komt tot de bruiloft.*" Vlucht tot de Zaligmaker en laat je door Hem met Hem bekleden. Verkoren mensen zijn in zichzelf verloren mensen die behouden worden door genade alleen om Christus' wil.

Heerde

Ds. G. van de Groep

Gebed voor kranke mensen

(23)

Het gebed voor zieke en aangevochten mensen sluit af met het gebed dat Jezus Zijn discipelen heeft geleerd: het "Onze Vader". Stonden we de vorige keer stil bij deze aanspraak in dit gebed, nu willen we -ter afsluiting- de doxologie overdenken. Het gebed eindigt immers met de doxologie, de lofverheffing: "want Uwer is het Koninkrijk, en de kracht en de heerlijkheid, in der eeuwigheid. Amen." De bidder heeft tot God zijn hemelse Vader alle dingen gebracht. Alle levensbehoeften zijn aan de Heere opgedragen. Als dat gelovig gebeurt kan het gebed niet in de diepte en benauwdheid eindigen. Dan moet het uitlopen op de hoogte en de ruimte. Dat wordt verwoord in de lofprijzing. Dat is tot Gods eer, uit Wien en door Wien alle dingen zijn. Het gebed moet dus ook tot Hem wederkeren. Het laatste woord is niet alleen aan God, maar moet ook zijn tot God. Als het gebed ten einde is getuigt de bidder van de heerlijke zekerheid: het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid is tot in eeuwigheid van U.

Is ons bidden soms niet veel een vragen? Wilt U dit, en geeft U dat...Maar als er meer niet is, kunnen we niet spreken van een gezonde en volwassen gebed. In dit soort bidden zit de mens nog vast aan zichzelf. Hij leeft in een kramp en komt er niet boven uit. Zolang de zondaar nog gebonden is aan zichzelf en deze wereld, is het bidden niet een echte ontmoeting met God. het ware bidden is gericht op God als de Bron van alle goed. Door de genade van de Heilige Geest komen er bidders die zich stellen in de tegenwoordigheid van

God. Die wordt van zichzelf verlost en mag in God gaan vinden de volkomen vervulling van al onze noden. Dan wordt het danken geboren, wat zich uit in aanbidding. Is die lofverheffing in onze harten aanwezig? Wat een rijke zegen als dat de samenvatting mag zijn van mijn geloofsvertrouwen, mijn hoop, mijn levensovertuiging! Het Koninkrijk is van U. U hebt alle macht, alles in deze wereld staat onder Uw heerschappij. Wat biedt dat een houvast in deze razende wereld die bezig is uit te lopen op een totale chaos. Als je angstig wordt en je machteloos voelt, geeft dit een blijde zekerheid: Zijn Koninkrijk staat vast. Zonder de wil van mijn hemelse Vader zal geen haar van mijn hoofd vallen. Dan mag het geloof zegen ontvangen uit de belijdenis: van U is de kracht. Want als ik zwak ben in mezelf, word ik krachtig in U.

Ons bidden is onvolkomen. Wij weten niet te bidden zoals het behoort. Maar in het volmaakte gebed krijgt God de eerste plaats en de naaste wordt aan ons gelijk gesteld. Dit gebed mag worden opgezonden in de gebrokenheid van dit leven. Het loopt uit op de heerlijkheid. Want de vastheid waaruit de gelovigen mogen bidden en leven, is verankerd in het recht waarop de verhoogde Jezus aan de rechterhand van Zijn Vader Zich pleitend kan beroepen. Aan de rechterhand van Zijn Vader beroept de verhoogde Jezus Zich bij Zijn vragen ten behoeve van de gelovigen op het recht. Jezus heeft dat door Zijn sterven

verworven. In Zijn opstanding is dat officieel door God erkend. Het is het verheerlijkte recht op verlossing en verhooring. Want Christus is het Die ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt. Als Overwinnaar dient Jezus bij God de Vader een petitie in. Tot zaligheid en bemoediging voor al de Zijnen. Als het bidden van de verhoogde Jezus ons tot troost mag zijn, stemmen we

van harte in met de lofverheffing aan het eind van het 'Onze Vader'. Dan wordt het de blijde zekerheid van het geloof: niets kan scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus onze Heere!

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

De Brief aan de Kolossenzen (2) Weerbaar op de markt van het geloof

De Kolossenzen leefden, geestelijk gezien, in een wereld die minstens even verwarrend was als de onze. De brief laat ons iets zien van wat er op de markt van het geloof zoal werd aangeboden. Daar waren de Joden, die zich op wet en besnijdenis lieten voorstaan. Om hen heen had zich een kring van heidense sympathisanten gevormd, die zich niet lieten besnijden maar zich wel voor het Joodse geloof en de wet interesseerden. Ook uit Joodse kring afkomstig waren de mystici, die via visioenen probeerden in contact met God en de engelen te komen. Ze wisten van alles over de hemel en hemelse zaken te vertellen, en claimden dat ze het allemaal met eigen ogen hadden gezien. Maar niet alleen Joden, ook heidenen zochten het hogere. Ze probeerden, door zich van overbodig voedsel en andere aardse geneugten te onthouden tot een 'geestelijke' manier van leven te komen. Paulus was niet de enige die met een boodschap door de wereld trok.

Wonderdoeners als Simon de Tovenaar zijn er velen geweest (Hand. 8, vergelijk Hand. 13:6 e.v.). Wijsgeren trokken predikend rond om mensen het rechte leven te leren. In deze wirwar moesten de gelovigen in Kolossen zich staande zien te houden met hun geloof. Ze hadden Christus nog maar pas leren kennen. Paulus is bang dat ze zich naast of in plaats van Christus dingen zullen laten aanpraten. Hij wil hen daar weerbaar tegen maken.

Hij maakt hen erop attent dat ze, door geloof en doop ingelijfd in Christus, een besnijdenis hebben ontvangen, waar de besnijdenis waar de Joden zich op laten voorstaan bij in het niet valt (2:11 e.v.). In Christus hebben zij een compleet nieuw leven ontvangen. Daar hoeft niets meer bij. Hetzelfde geldt voor de Joodse feestdagen, en het kosjer eten. Dat mag allemaal uit Gods wet komen, maar het zijn niet meer dan schaduwen van de Christus Die komen zou (1:16-17). Nu Hij Zelf gekomen is, hoeft men zich niet meer met zijn schaduw bezig te houden. Ook door hen die de engelen

vereren die zij in visioenen zeggen te hebben gezien moet men zich niet laten imponeren. Christus is het Hoofd van alle dingen en van de gemeente in het bijzonder. Wezens die onder Hem staan verdienen geen verering (1:18-19). En die predikers van de onthouding: 'Raak niet, smaak niet, roer niet aan!', voeden enkel hun eigen vlees. Het maakt hun tot opgeblazen, ontuistaanbare mensen.

In Christus woont heel Gods volheid, houdt Paulus zijn lezers voor (1:9). Die volheid heeft geen aanvulling nodig!

Lezen: Kolossenzen 2 : 4 – 23

Lexmond
dr. J. van Eck

“De tijd is voorts kort ...” (2)

1 Corinthe 7 : 29.

De tijd is kort om mensen voor Christus te winnen.

De tijd is kort om mensen de weg ter verlossing te wijzen. Bent u zich de waarde van één enkele mens in de ogen van God bewust? Is het u duidelijk wat een ziel verliest die verloren is, voor eeuwig verloren? Bent u zich de onuitsprekelijke vreugde en de niet te vatten heerlijkheid bewust van de ziel die gered wordt? De hoogste aller bezigheden is, mensen voor Jezus Christus te winnen.

De tijd is kort om te bidden.

De tijd voor het heerlijke en machtige werk van het gebed is kort. Heerlijke dingen kunnen worden afgebeden. Maar dit moet vandaag gebeuren of het zal nooit gebeuren. Iets geweldigs had u gisteren door gebed kunnen bereiken, maar de gelegenheid wordt niet aangegrepen. De tijd was te kort en is nu voor altijd voorbij. Als u voor de gapende afgrond van gisteren staat en roept: “Gisteren, waar ben je?”, dan luidt het antwoord: “Voor altijd voorbij”. Vandaag zal spoedig gisteren zijn, en

zijn gelegenheden zullen eveneens altijd voorbij zijn. dit geldt voor morgen en voor alle nog komende dagen van onze korte levensspanne. Alle zijn voor altijd voorbij! Laten wij luisteren hoe God roept: “De tijd is kort! De tijd is kort!”

Waarom de tijd kort is.

Ten eerste is de tijd kort omdat de dood onaangemeld en plotseling kan toeslaan. Er ligt doorlopend slechts één schrede, één hartslag tussen os en de dood. Dit feit behaagt ons misschien niet, maar het blijft niettemin een feit en we doen er goed aan het voortdurend voor ogen te houden. Alleen een dwaas sluit zijn ogen voor de werkelijkheid omdat zij voor hem onaangenaam is .

Christus kan vandaag wederkomen.

De tijd is kort omdat Christus spoedig wederkomt. HET allerlaatste woord dat onze Heere Jezus Christus in de Bijbel spreekt en dat het op één na laatste van heel de Bijbel is, luidt: “Ja, Ik om haastiglijk.” (Openb. 22: 20). Hoe spoedig de Heere komt, weet niemand. Maar wanneer die dag ook zijn zal, velen van

ons zullen verrast of ontsteld zijn. De tijd van Zijn afwezigheid en onze gelegenheid zal ons werkelijk kort voorkomen.

Als wij wisten dat Christus morgen zou terugkomen, zouden wij dan de tijd verdoen, zoals misschien in het verleden is gebeurd? Ja, Hij zal morgen terugkomen – op de een of andere morgen.

De tijd is kort omdat de kracht minder wordt.

De tijd is kort omdat de tijd komt dat men niet meer werken kan. Zelfs wanneer Christus nog niet wederkomt en ook de dood nog op zich laat wachten, zijn er dingen die wij vandaag nog in staat zijn te doen en die wij binnenkort niet meer zullen kunnen doen. Hoeveel mannen en vrouwen zijn er niet die eens over bekwaamheden vaardigheden en gaven beschikten welke zij nu niet meer bezitten en die nu met wroeging op hun verspilde jaren terugzien! Zijzelf leven nog, maar hun kracht van weleer is verdwenen en zij kunnen slechts werkeloos toezien hoe anderen datgene doen wat zij hadden moeten doen, maar niet gedaan hebben.

In mijn kennissenkring bevindt zich een zangeres, die een heerlijke stem heeft. Ik heb haar als klein meisje leren kennen. Ze leerde op onze zondagschool zingen. En toen haar stem zich begon te ontwikkelen, zong ze bij onze samenkomsten ni de stad met indrukwekkend respons solo. Zij wilde met alle geweld opera-zangeres worden en, doorgedrongen tot de grote opera, boekte ze succes op succes zodat zij zich een grote naam verwierf. Ik heb mezelf vaak afgevraagd of zij niet op een gegeven dat tot haar eerste liefde voor God zou terugkeren en voor Hem zingen zou. Als zij dit verlangen echter vandaag zou hebben, zou het te laat zijn. Onlangs vernam ik dat haar impresario gezegd moet hebben dat het met haar stem

praktisch gedaan is.

Velen van u bezitten een stem of een andere gave die u in dienst van Christus zou kunnen stellen, maar laat het u gezegd zijn: "De tijd is voorts kort!" Als u blijft wachten om die gave te benutten, dan komt het moment dat zij voor eeuwig verloren is. Velen hadden de gave om te prediken, doch hebben die voor andere zaken, van mindere waarde, gebruikt en nu is die gave voor altijd verloren. De tijd is kort, omdat de gelegenheden voorbij gaan.

Christus wacht met Zijn wederkomst. De dood staat nog niet voor de deur. De kracht is er nog, maar de gelegenheden zijn voorbij. Elke dag legt vele gouden gelegenheden in de schoot van de onpeilbare zee van het verleden. De tijd is werkelijk kort. Vandaag hebben wij gelegenheden. Grijp ze vandaag, of u zult ze nooit grijpen. Hoe snel vergaat de tijd! Neem de huidige gelegenheden te baat. Gelegenheden gaan voorbij. De tijd is voorts kort!

Dr. R.A. Torrey

Het oefenen van tucht in Gods huisgezin (1)

“Onderwijs een kind in de weg die het moet gaan” is het bevel dat God ons oplegt. Maar het is ook het principe volgens hetwelk Hij Zelf met Zijn kerk handelt. Hier beneden oefent Hij Zijn kinderen. Daar gaat het juist om in Zijn handelen met ons. De opvoeding van Zijn kinderen is het doel dat Hem voor ogen staat. Het is toerusten voor het Koninkrijk; het is toerusten voor de eeuwigheid. Wat is dit onderwijs dan belangrijk! Het is God Die dit door de Heilige Geest geeft. Het is de kerk, die het Lichaam van Christus is. Het dient om haar toe te rusten voor een eeuwigdurend Koninkrijk!

Om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, was het zelfs nodig dat het Hoofd van hun zaligheid door lijden geheiligd zou worden. daarom handhaaft God deze tucht strikt. Volgens Hem is het geen onbelangrijke of onbeduidende oefening. De apostel wist dat en daarom doet hij de dringende oproep: “Mijn zoon, veracht niet de kastijding des Heeren.” Ze is te ernstig om veracht te worden, te belangrijk om er aan voorbij te gaan. Het gaat hierbij om de opvoeding van Gods huisgezin. De voorbereiding van een erfgenaam van de heerlijkheid hangt er van af.

Deze kastijding begint bij onze bekeering. Zodra we in het gezin opgenomen worden, begint ze. “Hij geselt een iegelijk zoon die Hij aanneemt.” Dat is niet altijd zichtbaar en ook zijn we ons daarvan niet altijd bewust. Niettemin begint ze vanaf het moment dat we ‘wedergeboren zijn tot een levende hoop’. Pas aan het einde van het leven en in het geval van hen die levend overgebleven

zijn, wanneer ze “opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet in de lucht”, zal er een eind aan de kastijding komen. Ze gaat het hele leven door. Ze is er elke dag, elk uur en ophouden is er niet bij. De roede wordt misschien niet altijd gebruikt, maar niettemin gaat de tucht door.

1. Het is de tucht uit liefde. Het is altijd een daad van liefde. In het oefenen van tucht is nooit toorn of wraak. Op school kan er hardvochtige en strenge discipline zijn, maar het oefenen van tucht in het gezin geschiedt uit liefde. Daar zijn we van overtuigd. We kunnen met geen woorden zeggen welke troost ze geeft. De liefde doet ons geen kwaad. Er zal geen onnodig lijden zijn. Als we dat beseften zouden we niet zulke harde gedachten van God hebben, zelfs niet wanneer Hij ons harder slaat. Ik weet geen beter voorbeeld van wat de gevoelens van een heilige op bittere momenten zouden moeten zijn dan dat van Richard Cameron’s vader. De bejaarde gelovige zat in de gevangenis “om het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus”. De meedogenloze kwelers brachten hem het bloedende hoofd van zijn gemartelde zoon en vroegen hem spottend of hij er van af wist. “Ik weet het, ik weet het”, zei de vader terwijl hij het verminkte voorhoofd van zijn blonde zoon kuste, “het is van mijn zoon, van mijn eigen lieve zoon!. Het is de Heere! Wat God doet dat is goed. Hij kan mij en de mijnen geen onrecht doen, maar Hij doet het goede en de weldadigheid volgen al de dagen van ons leven.”

2. Het is de tucht met wijsheid. Hij, Die

de tucht toepast is de "alwijze God". Hoe onbevattelijk wijs moet Hij dan zijn in al zijn handelen! Hij weet precies wat we nodig hebben en hoe Hij het ons moet geven. Hij weet dat er in ons veel kwaad zit en hoe dat het beste verwijderd kan worden. Hij voedt ons niet zomaar in het wilde weg op. Hij doet dat uiterst bekwaam. De tijd, de manier en de instrumenten zijn alle in overeenstemming met de volmaakte wil van God. Hij kiest de geschikste tijd, het juiste moment, waarop discipline nodig en het nuttigst is. 'Hij ontwerpt de meest zekere, meest directe en tegelijkertijd minst harde methode. Het instrument dat het meest geschikt en toch

het veiligst, het meest doeltreffend en toch minst pijnlijk is, wordt in werking gesteld. Want in de tucht van God is enkel wijsheid.

Uit: Als Gods kinderen lijden, Horatius Bonar.

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek,
PKN (hervormd), Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 200 05 12
Tevens adres voor kopij.
E-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede
Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net.

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnee@krachtnaarkruis.net of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net

Geest, geef ons

"Wij bidden U, o Heilige Geest,
om een recht geloof het aller-
meest:

dat Hij ons geleide en bevrijde
aan het eind uit alle aardse lijden.

Geef, kostbaar licht, ons helderheid
dat wij Christus kennen voor altijd.

Leer Gij ons bouwen op die
Getrouwe
Die ons 't vaderland zal doen aan-
schouwen.

Geef, heilige liefde, ons uw gloed,
doe ons hart ontvlammen, geest
en bloed,
dat wij één van zinnen elkaar
beminnen,
alle haat en tweedracht overwin-
nen.

Geef, hoogste troost in alle nood
dat wij nimmer vrezen schande of
dood.
Dat wij niet versagen ten laatsten
dage
als de vijand zelf ons komt bela-
gen."

Maarten Luther (1483 – 1546)

Bezoek

*"Bezoek mij met Uw heil"
Psalm 106 : 4b*

O Heer', kom bij mij op bezoek
om saam mijn levensboek te lezen.
Ik weet, ik ben met schrik vervuld,
omdat ik alles heb te vrezen.
Mijn levensboek dat staat zo vol
met kleine, grote zonden,
met dingen die ik heb gedaan,
waarmee ik U zo wondde.

Dat levensboek geeft mij een blik
op mijn failliete leven,
waarvoor mijn Heiland en mijn
Heer',
Zijn leven heeft gegeven.
O Heer', bezoek mij met Uw heil
en wil het mij vergeven
wat ik aan onrecht heb gedaan,
dan zal mijn hart niet beven.

Dus Heer', kom Gij maar op
bezoek.
Uw Geest leert mij te hand'len,
zodat ik eerlijk en oprecht
aan Uwe hand mag wand'len.
Bezoek mij dus maar met Uw heil,
dat Gij alleen kan geven.
O doe het om mijns Heilands wil,
dan zal ik eeuwig leven.

*C. Spaanderman, uit:
"Even stil zijn".*

